TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2015. gada 6. oktobrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/20/EK — 13. pants — Maksa par tiesībām uzstādīt iekārtas — Piemērošanas joma — Pašvaldības noteikumi, ar kuriem uzliek maksājumu mobilo telefonu sakaru izplatīšanas torņu un mastu īpašniekiem

Lieta C-346/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour d'appel de Mons* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 7. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 25. jūnijā, tiesvedībā

Ville de Mons

pret

Base Company SA , agrāk *KPN Group Belgium SA*.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*], K. Toadere [*C. Toader*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] (referents) un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerāladvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretāre C. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 13. maija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *ville de Mons* vārdā – *N. Fortemps*, advokāts,

— *Base Company SA*, agrāk *KPN SA*, vārdā – *A. Verheyden*, *S. Champagne* un *M. Derijke*, advokāti,

— Beļģijas valdības vārdā – *J. Van Holm*, pārstāve, kurai palīdz *J. Bourtembourg*, advokāts,

— Eiropas Komisijas vārdā – *J. Hottiaux* un *L. Nicolae*, pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2015. gada 8. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp.) 13. pantu.

2 Šis lūgums ir ticis iesniegts tiesvedībā starp *Base Company SA*, iepriekš *KPN Group Belgium SA* (turpmāk tekstā – "*Base Company*"), un *ville de Mons* [Monsas pilsēta] par maksu par mobilo telefonu sakaru izplatīšanas torņiem un mastiem, kuri uzstādīti minētās pilsētas teritorijā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Atļauju izsniegšanas direktīvas 1. panta "Mērķis un piemērošanas joma" 2. punktā ir paredzēts:

"Šī direktīva attiecas uz atļauju izsniegšanu elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu nodrošināšanai."

4 Šīs direktīvas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir ietverta šāda definīcija:

""vispārēju atļauju izsniegšana" nozīmē tiesisko regulējumu, ko izveidojusi dalībvalsts, sniedzot tiesības nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus, un nosakot nozarei raksturīgos pienākumus, kas var attiekties uz visiem vai īpašiem elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu veidiem, saskaņā ar šo direktīvu."

5 Minētās direktīvas 13. pants "Maksas par izmantošanas tiesībām un tiesībām uzstādīt iekārtas" ir formulēts šādi:

"Dalībvalstis var ļaut attiecīgajai iestādei uzlikt tādu maksu par tiesībām izmantot radio frekvences vai numurus vai par tiesībām uzstādīt iekārtas uz, virs vai zem valsts vai privātā īpašuma, kas atspoguļo nepieciešamību nodrošināt optimālo šo resursu izmantošanu. Dalībvalstis nodrošina to, ka šādas maksas ir objektīvi pamatotas, caurskatāmas, nediskriminējošas un samērīgas attiecībā uz to paredzēto mērķi, un ņem vērā [Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta] Direktīvas 2002/21/EK [par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (OV L 108, 33. lpp.)] (pamatdirektīva) 8. pantā minētos mērķus."

Beļģijas tiesības

6 2007. gada 5. martā *Conseil communal de la ville de Mons* [Monsas pilsētas dome] pieņēma noteikumus par maksājumiem, ar kuriem ievieš maksājumu par mobilo sakaru izplatīšanas torņiem un mastiem (turpmāk tekstā – "noteikumi par maksājumiem"), ko piemēro 2007. un nākamajiem taksācijas gadiem.

7 Noteikumu par maksājumiem 1. pantā "Maksājuma mērķis" ir precizēts, ka minēto maksājumu piemēro "zināmas nozīmes apraides torņiem un mastiem, kuri ir paredzēti dažādu tipu antenu, kas ir vajadzīgas mobilo telekomunikāciju tīkla pienācīgai darbībai, – īpaši izveidotām struktūrām, kuras pastāvēja taksācijas periodā un kuras nebija iespējams izvietot pastāvošās vietās (uz jumta, baznīcas [..])".

8 Minēto noteikumu par maksājumiem 3. panta "Maksas" pirmajā daļā ir paredzēts, ka šis maksājums ir jāveic "ikvienai fiziskai vai juridiskai personai, kuras īpašumā ir [šo noteikumu par maksājumiem] 1. pantā aprakstītais objekts".

9 Noteikumu par maksājumiem 4. pantā "Maksājuma likme" ir paredzēts, ka minētā maksājuma summa ir EUR 2500 apmērā par mobilo telefona sakaru izplatīšanas torni vai mastu.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

10 No Tiesai iesniegtās informācijas izriet, ka *Base Company* ir mobilo telefona sakaru operators un šajā ziņā ir īpašnieks un operators torņu tīklam, uz kuriem uzstādītas telekomunikāciju antenas, lai nodrošinātu mobilo telefonu sakarus Monsas pilsētas teritorijā.

11 Saskaņā ar noteikumiem par maksājumiem Monsas pašvaldības iestādes nosūtīja *Base Company* trīs brīdinājumus – izvilkumus par strīdīgo maksājumu attiecībā uz 2008. taksācijas gadu par kopējo summu EUR 7500. Par šiem brīdinājumiem, izvilkumiem, tika iesniegta sūdzība Monsas pilsētas pašvaldībai. Tā kā sūdzība tika noraidīta, par tiem tika celta prasība *Tribunal de première instance de Mons* [Monsas pirmās instances tiesā], kas tos atcēla. Monsas pilsētas pašvaldība par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā. Pēdējai minētajai ir šaubas par Atļauju izsniegšanas direktīvas 13. panta piemērošanu šajā lietā.

12 Šādos apstākļos *Cour d'appel de Mons* [Monsas Apelācijas tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [Atļauju izsniegšanas direktīvas] 13. pants aizliedz pašvaldībām ar budžetu saistītu vai citu iemeslu dēļ noteikt maksājumus par telekomunikāciju operatoru saimniecisko darbību, kas [fiziski] izpaužas kā šai darbībai paredzētu [mobilo radiosakaru] torņu, mastu vai antenu izvietošana to teritorijā?"

Par prejudiciālo jautājumu

13 Uzdodot savu jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai ar Atļauju izsniegšanas direktīvas 13. pantu tiek pieļauts, ka tāds maksājums kā pamatlietā tiek uzlikts īpaši izveidotu struktūru, kā izplatīšanas torņi un masti, kuras ir paredzētas antenām, kas ir vajadzīgas mobilo telekomunikāciju tīkla pienācīgai darbībai, un kuras nebija iespējams izvietot pastāvošās vietās, īpašniekam.

14 Iesākumā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Atļauju izsniegšanas direktīvas 1. panta 2. punktu šī direktīva attiecas uz atļauju izsniegšanu elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu nodrošināšanai (spriedums *Belgacom* un *Mobistar*, C-256/13 un C-264/13, EU:C:2014:2149, 35. punkts).

15 Šajā direktīvā ir paredzēti ne tikai noteikumi par vispārējo atļauju izsniegšanu vai noteikumi par maksu par tiesībām izmantot radio frekvences vai numurus un minēto atļauju saturs, bet arī noteikumi par maksājumu, kuri saistīti ar šīm procedūrām un kurus dalībvalstis var uzlikt elektronisko pakalpojumu jomā strādājošiem uzņēmumiem, raksturu un apmēru (spriedums *Belgacom* un *Mobistar*, C-256/13 un C-264/13, EU:C:2014:2149, 29. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

16 Kā izriet no pastāvīgās judikatūras, saistībā ar Atļauju izsniegšanas direktīvu dalībvalstis var iekasēt tikai tos nodokļus vai maksājumus par elektronisko komunikāciju tīklu nodrošināšanu un pakalpojumu sniegšanu, kuri ir paredzēti šajā direktīvā (šajā ziņā skat. spriedumus *Vodafone España* un *France Telecom España*, C-55/11, C-57/11 un C-58/11, EU:C:2012:446, 28. un 29. punkts, kā arī *Belgacom* un *Mobistar*, C-256/13 un C-264/13, EU:C:2014:2149, 30. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

17 Tādējādi, kā savu secinājumu 33.–36. punktā būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts, lai Atļauju izsniegšanas direktīvas normas būtu piemērojamas attiecībā uz tādu maksājumu kā pamatlietā, iekasējamības gadījumam ir jābūt saistītam ar vispārējās atļaujas piešķiršanas procedūru, ar kuru atbilstoši Atļauju izsniegšanas direktīvas 2. panta 2. punkta a) apakšpunktam ir paredzētas tiesības nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus vai pakalpojumus (šajā ziņā skat. spriedumus Komisija/Francija, C-485/11, EU:C:2013:427, 30., 31. un 34. punkts; *Vodafone Malta* un *Mobisle Communications*, C-71/12, EU:C:2013:431, 24. un 25. punkts, kā arī *Fratelli De Pra* un *SAIV*, C-416/14, EU:C:2015:617, 41. punkts).

18 Tiesa saistībā ar Atļauju izsniegšanas direktīvas 13. pantu, uz kuru attiecas iesniedzējtiesas jautājums šajā lietā, ir atgādinājusi, ka šajā tiesību normā nav paredzētas visas maksas, kurām ir pakļautas infrastruktūras, ar kurām iespējams nodrošināt elektronisko pakalpojumu tīklus un pakalpojumus (spriedums *Belgacom* un *Mobistar*, C-256/13 un C-264/13, EU:C:2014:2149, 34. punkts).

19 Šis pants ir par nosacījumiem, ar kādiem uzliek maksu par tiesībām izmantot radio frekvences vai numurus vai par tiesībām uzstādīt iekārtas uz, virs vai zem valsts vai privātā īpašuma (spriedums *Belgacom* un *Mobistar*, C-256/13 un C-264/13, EU:C:2014:2149, 31. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

20 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka pamatlietā apspriesto maksājumu "veic ikviena fiziska vai juridiska persona, kuras īpašumā ir [..] objekts", proti, "zināmas nozīmes apraides torņi un masti, kuri ir paredzēti dažādu tipu antenu, kas ir vajadzīgas mobilo telekomunikāciju tīkla pienācīgai darbībai, – īpaši izveidotām struktūrām, [..] kuras nebija iespējams izvietot pastāvošās vietās (uz jumta, baznīcas u.tml.)".

21 Atbilstoši Tiesas judikatūrai Atļauju izsniegšanas direktīvas 13. pantā lietotie jēdzieni "iekārtas" un "uzstādīt" attiecīgi attiecas uz fizisku infrastruktūru, kas ļauj nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus, un fizisku to uzstādīšanu attiecīgajā valsts vai privātajā īpašumā (spriedums *Belgacom* un *Mobistar*, C-256/13 un C-264/13, EU:C:2014:2149, 33. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

22 Tādējādi, lai arī pamatlietā apspriestais maksājums ir uzlikts izplatīšanas torņu un mastu, kuri ir paredzēti dažādu tipu antenu, kas ir vajadzīgas mobilo telekomunikāciju tīkla pienācīgai darbībai, un kuri ir īpaši izveidotas struktūras, ar kurām nodrošina elektronisko pakalpojumu tīklus un pakalpojumus, īpašniekiem, nešķiet, ka minētajam maksājumam piemīt tādas maksas pazīmes, kura būtu uzlikta uzņēmumiem, kuri nodrošina elektronisko pakalpojumu tīklus un pakalpojumus, kā atlīdzību par to saņemot tiesības uzstādīt iekārtas.

23 Turklāt, kā izriet no Tiesā iesniegtajiem apsvērumiem, nešķiet, ka šī maksājuma, kurš ir uzlikts ikvienam izplatīšanas torņu vai mastu īpašniekam neatkarīgi no tā, vai viņam ir piešķirta atļauja saskaņā ar Atļauju izsniegšanas direktīvu, iekasējamības gadījums ir saistīts ar vispārējās atļaujas piešķiršanas procedūru, ar kuru uzņēmumiem ir paredzētas tiesības nodrošināt elektronisko pakalpojumu tīklus un pakalpojumus, kas tomēr ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

24 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Atļauju izsniegšanas direktīvas 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts, ka tāds maksājums kā pamatlietā tiek uzlikts īpaši izveidotu struktūru, kā izplatīšanas torņi un masti, kuras ir paredzētas antenām, kas ir vajadzīgas mobilo telekomunikāciju tīkla pienācīgai darbībai, un kuras nebija iespējams izvietot pastāvošās vietās, īpašniekam.

Par tiesāšanās izdevumiem

25 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts, ka tāds maksājums kā pamatlietā tiek uzlikts īpaši izveidotu struktūru, kā izplatīšanas torņi un masti, kuras ir paredzētas antenām, kas ir vajadzīgas mobilo telekomunikāciju tīkla pienācīgai darbībai, un kuras nebija iespējams izvietot pastāvošās vietās, īpašniekam.

[Paraksti]